

[Skræppenborg-Nielsen.]

tutioner under visse forudsætninger, hvilket ikke tidligere har været muligt.

Vi vil for vort vedkommende gerne medvirke til, at det foreliggende lovforslag ophøjes til lov, fordi det indeholder, om ikke store, så dog i hvert fald visse forbedringer. Men vi vil gerne samtidig, når dette er sagt, fremkomme med nogle måske mere principielle betragtninger.

Disse principielle betragtninger går ud på, om det ikke snart var på tide, at al sygehusbehandling i dette land blev gjort vederlagsfri for borgerne. Dette kunne gøres ved ganske enkelt at formulere en paragraf i lovforslaget, der siger, at statens tilskud til sygehusejerne er betinget af, at behandlingen på sygehusene er vederlagsfri.

Det er en almindelig opfattelse, at det er de danske sygekasser, der betaler den fulde pris for et eventuelt sygehusophold for deres medlemmer, men det er jo langt fra tilfældet; sygekasserne betaler kun en meget begrænset del af, hvad et sygehusophold faktisk koster — og det siger for øvrigt sig selv, når man ved, at statens direkte tilskud til sygehusenes drift nu er helt oppe på omkring de 60 pct. af udgifterne og har været det i de sidste år. Hertil kommer, at sygekasserne ifølge lovgivningens bestemmelser herom af staten får et tilskud på 25 pct. af deres udgifter til sygehusophold, hvorved statens direkte tilskud til sygehusenes drift reelt bliver endnu højere. Samtidig medfører hele den lovgivning, det her drejer sig om, et bureaukrati uden ende og begyndelse — et bureaukrati og et papirvælde, der efter vor opfattelse helt kunne undværes og spares.

Det sygehus, jeg kender mest til, havde i regnskabsåret 1959-60 en samlet driftsudgift på 1 707 000 kr., hvilket svarer til 48-49 kr. i udgift pr. sygedag. Af denne udgift på mellem 48 og 49 kr. pr. sygedag betalte sygekassen som sin andel blot de 4 kr. pr. sygedag. Den regulativmæssige betaling var for dette sygehus i det samme regnskabsår i alt 226 800 kr., fordelt med 61 300 kr. for ambulante behandling og 165 500 kr. for indlæggelser. Af sygehusets indtægt ved indlæggelser, som altså har været 165 500 kr., betalte sygekas-

serne i alt de 103 500 kr.; af dette beløb får sygekasserne som allerede nævnt 25 pct. eller i alt ca. 26 000 kr. refunderet af staten, foruden at staten også betaler de 25 pct. af sygekassernes udgifter til den ambulante behandling. Alt i alt vil det sige, at det sygehus, jeg her taler om, modtager mellem 13 og 14 pct. af sine driftsindtægter stort set alene fra sygekasserne, og af disse 13-14 pct. refunderer staten igen sygekasserne 25 pct., medens resten af sygehusets indtægter helt op til mellem 86 og 87 pct. modtages af det offentlige som refusioner eller tilskud.

Jeg for mit vedkommende synes, at disse tal taler for sig selv. Jeg synes, at tiden nu må være inde til at rationalisere og forenkle hele det kompleks, der hedder regulativmæssig betaling på vore sygehuse. Jeg synes, at tiden nu må være inde til at afskaffe det bureaukrati og det papirvælde, som ikke mindre end 1 500 danske sygekasser nu administrerer til ingen som helst nytte.

Vi for vort vedkommende vil gerne se nærmere på lovforslaget i et udvalg og her bl. a. også drøfte nærmere, om det ikke ville være rimeligt, at en del af motorskatterne tilflød sygehusene som et yderligere tilskud til nedbringelse af sygehusenes meget store og stadig stigende driftsudgifter som følge af, at de forfærdende og desværre alt for talrige færdselsulykker i dette land, som allerede nævnt her i dag, efterhånden belaster sygehusene i meget stor udstrækning. Hertil kommer, at for så vidt flertallet i det høje ting enten helt eller delvis kan gå ind for tanken om vederlagsfri behandling på sygehusene, ville de danske sygekasser ved således at blive fritaget for at betale deres i øvrigt beskedne bidrag til sygehusene måske have mulighed for at undlade den betydelige forhøjelse af sygekassekontingentet, der i bred almindelighed vil være en realitet fra den 1. april 1961 som følge af den nye sygeforsikringslovs ikrafttræden. Det er en kontingentforhøjelse, der i almindelighed først og fremmest vil ramme de borgere, der oppebærer de mindre indtægter.

Vi for vort vedkommende vil altså gerne se nærmere på dette lovforslag i et udvalg, og jeg må måske tilføje, at vi har en vis